

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Szyszko

Sędziowie SSO Ewa Kilczewska

SSR del. do SO Joanna Wencius-Głębocka (spr.)

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale R. W. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013r.

sprawy **Z. G.**

oskarżonego o czyny z art. 117 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia

z dnia 24 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 3/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Z. G. został oskarżony o to, że:

1. W dniu 20 listopada 2011 r. we W. w celu rozpowszechniania utrwał przy pomocy nagrywarek DVD oraz kaset (...) cudze utwory w formie wideogramów w postaci:

- „H. potter” – 1 szt. kaset (…)
- „300” – 1 szt. kaset (…)
- „green lantern” – 1 szt. kaset (…)
- „S. punch” – 1 szt. płyta DVD
- (...) – 2 szt. płyta DVD
- „Jestem legendą” – 2 szt. płyta DVD

czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty o łącznej wysokości 640 zł na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 117 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

2. W dniu 20 listopada 2011 r. we W. w celu rozpowszechniania utrwał przy pomocy nagrywarek DVD oraz kaset (...) cudze utwory w formie wideogramów w postaci:

- (...) – 1 szt. kaset (…)
- (...) bourne ultimation” – 1 szt. kaset (…)
- „Tożsamość borna” – 1 szt. kaset (…)
- „K. Kong” – 1 szt. płyta DVD
- Park jurajski” – 3 szt. płyta DVD

czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty o łącznej wysokości 560 zł na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 117 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

3. W dniu 20 listopada 2011 r. we W. w celu rozpowszechniania utrwał przy pomocy nagrywarek DVD oraz kaset (...) cudze utwory w formie wideogramów w postaci:

- (...) – 1 szt. kaset (…)
- „Zła kobieta” – 1 szt. kaset (…)
- (...) – 1 szt. kaset (…)
- „R. evil zagłada” – 1 szt. płyta DVD
- (...) – 1 szt. płyta DVD
- „L. to kill” – 1 szt. płyta DVD
- „Żyj i pozwól umrzeć” – 1 szt. płyta DVD
- (...) eye” – 1 szt. płyta DVD
- „Zabójczy widok” – 1 szt. płyta DVD
- „W obliczu śmierci” – 1 szt. płyta DVD
- „Żyje się tylko dwa razy” – 1 szt. płyta DVD
- „W tajnej służbie jej Królewskiej mości” – 1 szt. płyta DVD
- „Pozdrowienia z M.” – 1 szt. płyta DVD
- (...) – 1 szt. płyta DVD
- (...) – 1 szt. płyta DVD
- „D. are forever” – 1 szt. płyta DVD
- „Człowiek ze złotym pierścieniem” – 1 szt. płyta DVD
- „Jutro nie umiera nigdy” – 1 szt. płyta DVD

- „Światło to za mało” – 1 szt. płyta DVD
- „Śmierć nadejdzie jutro” – 1 szt. płyta DVD
- „Dr no” – 1 szt. płyta DVD
- „Obcy kontra Predator” – 1 szt. płyta DVD
- „Ja robot” – 1 szt. płyta DVD
- (...) – 1 szt. płyta DVD

czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty o łącznej wysokości 1920 zł na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 117 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

4. W dniu 20 listopada 2011 r. we W. w celu rozpowszechniania utrwał przy pomocy nagrywarek DVD oraz kaset (...) cudze utwory w formie wideogramów w postaci:

- (...) – 2 szt. kaset (...)
- „Czarny czwartek J. W. padł” – 1 szt. kaset (...)
- (...) – 1 szt. kaset (...)
- „Largo W. 2 spisek” – 1 szt. Kaset (...)

czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty o łącznej wysokości 480 zł na szkodę (...) sp. z o.o., I.

tj. o czyn z art. 117 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

5. W dniu 20 listopada 2011 r. we W. w celu rozpowszechniania utrwał przy pomocy nagrywarek DVD oraz kaset (...) cudze utwory w formie wideogramów w postaci:

- „Nic do stracenia” – 1 szt. płyta DVD
- „Nic do oclenia” – 3 szt. kaset (...)

czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, powodując straty o łącznej wysokości 119,96 zł na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 117 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście w II Wydziale Karnym początkowo:

- I. uniewinnił oskarżonego Z. G. od czynów opisanych w pkt I, III – V części wstępnej wyroku,
- II. umorzył postępowanie w zakresie czynu II części wstępnej wyroku,
- III. na podstawie art. 632 kpk kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Psie Pole zarzucając:

1) obrazę prawa procesowego a to art. 413 § 1 pkt 6 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na niewskazaniu w pkt II części dyspozytywnej wyroku zastosowanej podstawy umorzenia postępowania, podczas gdy zgodnie z treścią art. 413 § 1 pkt 6 kpk wskazanie zastosowanych przepisów ustawy karnej stanowi konstytutywny element każdego wyroku;

2) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na uznaniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż oskarżony Z. G. jest sprawcą przestępstwa stypizowanego w art. 117 ust. 1 i 2 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonych dowodów, a zwłaszcza opinii biegłego, protokołu przeszukania oraz zeznań świadka M. C. prowadzi do wniosku, iż swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa określone w tym przepisie

Podnosząc powyższe zarzuty Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zachodzi podstawa do zastosowania przepisu art. 436 k.p.k., który stanowi, że Sąd II instancji może ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, podniesionych przez stronę lub podlegających uwzględnieniu z urzędu, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystraszające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania. Sytuacja taka zachodzi w niniejszym postępowaniu, ponieważ wystąpiła podstawa uchylenia zaskarżonego wyroku wymieniona w art. 438 pkt 2 k.p.k. W niniejszej sprawie doszło do obrazę przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, co w konsekwencji powoduje, iż zaskarżony wyrok nie może się ostać.

Jak wynika z treści wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2013 r., podpisanego przez skład orzekający oskarżony został uniewinniony od czynów opisanych w pkt I, III – V, a w zakresie czynu II części wstępnej wyroku postępowanie zostało umorzone. Następnie na mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 maja 2013 r. Sąd sprostował wyrok, wskazując uniewinnienie oskarżonego od czynów I – III, V i umorzenie postępowania w zakresie czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, uznając iż stanowi to oczywistą omyłkę spowodowaną multiplikacją znaków cyfr rzymskich i przesunięcia przecinka.

W ocenie Sądu Odwoławczego niedopuszczalne było sprostowanie wyroku w taki sposób albowiem dotyczyło ono merytorycznej treści wyroku i doprowadziło ono do zmiany w sposób istotny czynów, od których oskarżony został uniewinniony i co do których umorzono postępowanie. Niedopuszczalne jest w trybie art. 105 k.p.k. ingerowanie w materialną treść orzeczenia a więc sprostowanie błędnych rozstrzygnięć sądu, gdyż te mogą być usunięte tylko w trybie kontroli instancyjnej. Przepis art. 105 k.p.k. zezwala jedynie na prostowanie orzeczenia lub zarządzenia tylko w zakresie oczywistej omyłki pisarskiej i rachunkowej, niedopuszczalne natomiast jest sprostowanie w tym trybie błędnych rozstrzygnięć Sądu, co do winy i kary (por. wyrok SN z dnia 18 marca 2010 r., III KK 25/10, Biul. PK 2010/3/5-6). Sąd Rejonowy natomiast zmienił zakres czynów, od których uniewinnił oskarżonego oraz umorzył postępowanie, co było czynnością niedopuszczalną, a w konsekwencji nieskuteczną, to jest niemogącą wywołać skutku, jaki wiąże się z daną czynnością. Spowodowało to dalej rozbieżność pomiędzy treścią wyroku a jego uzasadnieniem na piśmie, co nasuwa istotną wątpliwość, co do faktycznych intencji Sądu Rejonowego w kwestii zawinienia oskarżonego. Zgodnie z utrwalonym już w tym zakresie stanowiskiem Sądu Najwyższego, gdy dochodzi do zasadniczej rozbieżności między dyspozycją wyroku i jego uzasadnieniem na piśmie, przyjmować należy, iż jest to wypadek tak rażącego uchybienia, iż zaskarżony wyrok z tego powodu ostać się nie może (por. wyrok SN z dnia 28 grudnia 1979 r., V KRN 301/79).

Na marginesie, w tym miejscu, należy zauważyć, że na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 16 maja 2013 r. Oskarżyciel Publiczny złożył razem z apelacją zażalenie, kwestionując prawidłowość dokonania sprostowania wyroku. Zażaleniu temu nie nadano biegu.

Z powyżej wymienionych powodów Sąd Okręgowy na mocy art. 437 § 2 kpk uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia Śródmieście. Nastąpiło takie naruszenie przepisów i zasad prawa karnego procesowego, mających niewątpliwie wpływ na treść orzeczenia, że merytoryczne rozstrzygnięcie przez Sąd Okręgowy o zasadności wydanego wyroku nie było możliwe.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe, poczyni pełne i prawidłowe ustalenia faktyczne, weryfikując prawidłowo kwestię wniosków o ściganie, przy uwzględnieniu przepisu art. 121 ust. 1 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych i wyda wyrok, wskazując właściwe podstawy prawne swojej decyzji.